

Psáno pro všechny tuláky a trampy

O R B I S

-

TRAMPUS

-

AKTUALITS

-

• vydání 0 •

OBČASNÝ • NĚKOLIKASTRANÍK • OBĚŽNÍ

Narozeno 28. 1. 1981

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno
jsem si někde přečetl, zaujalo mě to
a dávám na vědomí

široké trampské veřejnosti . . .

překlepy a chyby musíte prominout

P O Z O R - P O Z O R

Zalíbil-li se ti tento "oběžník" a jsi-li
sběratel, přepiš toto vydání, OPIS pošl dál
a **TEPRVE PAK SI ORIGINAL USCHOVEJ ! ! !**

Stačí-li ti přečtení, předej pak OTU dál
spřízněným duším.

Nechte kolovat **POUZE 30 DNŮ** ode dne narození !!!

XXXXXXXXXXXX

redakce

P E Ř E J E Ě V O U

Daleka mezi stromama se zavěsily bludičky chaloupek. Mrzle už tvrdě, pod nohama se nám vysmíval potok a mezi bočnickama sněhu se šklebily černý tůně.

Dva kreky a hepla - prejel sem sněhevou peřinou a vída, že je zle, bezmocně sem zatápal nohama, zpěněná ledová voda se mi zahryzla do nohou. Vydrápal sem se závějí ke stromu, Ronka zalomila rukama, stál sem tam jak malomocnej, pak sem si na něce vzpomněl a dal se do smíchu. Podle Malýho vozu sem určil Drahlovickou hespedu. Teď tam musím dorazit dřív, než mi vodumřou nohy ve zmrzlým protiteumatickým oděvu.

Aspoň bude vnučatům co vyprávět, jak sme tenkrát brodili toky s červenějma nohama.

Mám takovou fotku pubertálních nohou v Malši a taky ve Střele. Tenkrát mi právě prokázala rada služebně starších Hejkaňů laskavost přijetím za voesadníka, tak sem si te musel vodsloužit a baletit po kamenech na dně řeky pro mlíko k dojnici psna mlynáře. Kterýhosi jara při invazi na Starou řeku spláchla za te voda Vyčítála a z celýho nákladu mu zbyl jen chleba nabobtnalej jak pučejiř v sedmimilový botě.

Jeden brod si ale udržuje svoji tradici dodnes. Když povelejí ledy, řeka vygruntuje břehy a rozvěsí po velšínách ukradený pramice a psí boudy na důkaz svý vlády, kterou si je dnes už jistá jen naše stará Horní Berounka. Kodrcáme si te právě na stopnutým hnojniku. Musím tam bejt první, a tak už v ranní sychravíně mávám do mlhovek dálkaňů. Nesmím se připravit ve ten velkej počit, kdy vod Kozedej zamířím k bílýmu hřbitovu první, zatímco sou kamarádi eště někde na štrece, stahujou se sem na kemp Baskerwill vědycky na devátýho května. Vykračuju tím směrem, v nohách eště třasavku ze stojedenáctky a ve vočích vobzer se skálama nad pustou řekou. Zatsulaný husy připomenou

v příkrý strání eště českou vesnicí a pak pronikám krok za krokem do říše snů, pomalu, sbych to setkání nevedbly.

Řeka - ukázala se dole v rokli - vzpomínky a ticho na který čekám a ke kterému se vracím. Všechno je tu tankrát před dšsxtixixixixzastaví tak vobrovský a řeka ubíhá, čas se nám tu tenkrát před deseti lety zastavil. Jestli tady někdy dokážu stát klidnej, tak to bude naposled. Pamatuju si tyhle balvany, tady zeuvám boty, všechno na záda a klacek do ruky, krok za krokem, voda zrychluje a tříští se mi ve kolena - dívej se na břeh, voda letí, točí hlavou a bere nohy - krok, dva, stojím tady sám uprostřed jeviště a publikum nedejchá, uprostřed řeky, která mě zkouší, jestli eště umím svou roli, voda mi sahá po pás, hučí ledová a kaňná, křivě šlápnout, tak se vezeš.

Břeh - dejchám jak štvanec, kotníky pálejí a nohy naj zas tu barvičku syrovýho masa a trenýrky zebou na těle, protože sem si je nechal, kdyby mě voda vzala, abych byl pehřbenej jako křesťan. Zuby mi drkotaj ve vítězoslavným úsměvu, teď bych moh skály lémat!

Drahlovická hospoda je dnes vysvebození. Nitr mě cestou dokonale přešacoval a kalhoty zmrzly. Nacpal sem se ke kamnům, abych roztál, vysvlík se a šéf za pípou rozpačité sledoval mý partyzánský pečinání. Když za chvíli dorazila Ronka, kterou blizard přece jen tak nepopoháněl, našla mě už docela v gala.

/Marke Čermák/

x x x

NESTRANNÝ POZOROVATEL

Modřiny svítily dubnevou zelení,
sluníčko ztrácelo posádní zlaťáky,
když si ti mládenci roztáhli spacáky.
Jenom tak, pod stromem.

Asi jsou střelení.

TAPI

PRÁVĚ VYŠLO

v O d e s n u

" K A P E L A N A D Ě J E "

monografie sovětského folkevého zpěváka BULATA
OKUDŽAVY, • náklad 5,000 ks - cena 22,- Kčs.

PÍSNÍČKA O OTEVŘENEJCH DVEŘÍCH

Když vánice jak zvíře řve
a vítr se s ní žení,
nedávej zámek na dveře,
nech dveře otevřený.

Když do daleka musíš sám
cestou tak hrbelatou,
ty nech svůj dveře dokořán
a nezapomen na te.

Pak v pouti z domu noční tmou
se dále klidně vzdávej
a smelný dřevo s duší svou
v kamínkách promíchávej.

Ať je tam teplá komora,
pre všechny stůl a talíř.
Greš nemá cenu závěra
a zámek ani halíř.

- - - - -

• • •
Když orchestry Země doznívají,
když se všichni muzikanti hrnou do postelí,
po Bleším trhu mašíruje flašinet,
ten směšnej, vysloužilej, jednohohej voják.

Jen si te představte:

od okna k oknu,
v noci našim ztvrdlejm duším na poplach,
po Bleším trhu mašíruje flašinet,
když orchestry Země doznívají.

16. pokračování

Náboženská víra severoamerických Indiánů patří k nejzajímavějším stránkám celé naší tematiky, protože právě zde se zachovaly zcela nedotčené prvky myšlení primitivního národa v různých stadiích.

Abychom si už na začátku udělali správnou představu o indiánském náboženství, musíme si uvědomit, že se značně lišilo od jakékoliv současné víry i od víry starých Řeků či Egypťanů.

XX

Indiáni žili v přírodě. Znali zvyky zvíře, uměli rozdělat oheň, ale nedovedli ještě pochopit nejzávažnější přírodní úkazy jako např. střídání ročních období, tak lososů, záplavy apod. Tyto věci si vysvětlovali po svém - a sice tak, že za každým jevem vězí ja kási nadpřirozená síla, která je jeho příčinou. Proto také byla příroda pro ně nejen domovem, ale i rejdištěm nejružnějších mocností a duchů, z nichž někteří byli hodní, jiní zlí. Nejčastěji připisovali nadpřirozenou moc zvířatům, a proto tomuto druhu náboženských představ říkáme ANIMISMUS.

Ožívování přírody bylo během let Indiány stále zdokonalováno a rozšiřováno. Některá ze zvířat se stala obvyklými hrdiny pohádek a mýtů. Mohla se proměnit v člověka a Indiáni v nich spatřovali tzv. KULTURNÍ HRDINY, kteří jim kdysi přinesli světlo, oheň, javorový cukr atd. Takovým hrdinou byl na severovýchodě Velký králík, nazývaný Manabuš (Manavabuš, Nanabožo) či Visakečak. V prérii za stával tuto úlohu kojot. Zde je ovšem nutné poznamenat, že kojot i králík byli vlastně jacísi šibalové, kteří ve své zvířecí podobě prováděli nejružnější chytrácké kousky, na které kdekdo doplatil a často i oni sami. Tak se v jedné báji vypráví, jak kojot přemluvil lidi i zvířata, aby pustili na zem Smrt, a jak byl za to vyhnán do prerie. Jindy zase získal lstí buvolí krávu, ale když se chystal k hodům, zjistil, že mu ostatní zvířata všechno maso i kosti snědla.

Na severozápadě figuroval v úloze šibala, krkavec, v jehož činech a charakteru však zaznívala vždy neblahá osudová předzvěst smrti a zmaru. Také velryba, bájný pták Bouřlivák, medvěd, želva i pavouk patřili mezi zvířata obdařená velkou mocí.

Z uctívání zvířat vznikla nejen pohádková vyprávění, ale i uzavřené náboženské skupiny /Psi nebo Bůvolí spolek/, které měly vlastní obřady a tance a hrály důležitou roli při válečných výpraách.

Rovněž TOTEM vyjadřoval a nimistickou víru. Severozápa dní Indiáni vyřezávali své totemy z vysokých štíhlých cedrů a zpodobňovali v nich především to zvíře, které měl rod ve znaku. Proto v dobách míru přicházel návštěvník z cizího kmene do příbytku označeného svým totemovým zvířetem (sloupy stály před vchodem) jako domů, přestože třeba obyvatele vůbec neznal.

Totemové sloupy ochraňovaly rod a bývaly na nich zaznamenány symbolicky i dávné historiky. Mýlně bychom se vša k domnívali, že jednotlivé rody věřily ve svůj přímý původ z totemového zvířete. Jestliže byl na totemu zpodobněn třeba bobr znamenalo to, že kdysi dávno zažil zakladatel rod pravděpodobně nějakou bájnou příhodu s bobrem a ten mu slíbil, že bude rodu pomáhat.

Ze zvířat měla místo v indiánské mytologii zvláště ta, která se jišťovala obživu. Tak prérijní Aríkarové věřily, že jejich kmen založily děti "Bůvolí dívky" a mládeže válečníka. Proto nejedl maso z některých partií bizona.

V zemědělských oblastech se zase vyprávěly půvabné báje o kukuřici, slunečnici, o fazolích i o tabáku. Ty to rostliny chápali Indiáni jako převtělení vyšší mocnosti, případně jako její dar.

Hlavní částí indiánské mytologie bývala vyprávění o stvoření světa, většinou nedílně spojená s bájemi o nebeských tělesech.

Slunce a měsíc si představovali příslušníci jednotlivých kmenů rázně - většinou však jako muže a ženu, kte ří putují po obloze. V jižní části Severní Ameriky přijímalo slunce dokonce funkci

nejvyššího boha. To je ovšem odrazem vyspělé aztécké mytologie, která se svým pojetím už blí-

Žila víře starých Egyptanů.

Pro kmen Pěnyu měly největší význam z nebeských těles hvězdy Jitřenka a Večernice. Jitřenka, která přiváděla slunce na oblohu, byla jejich ochránkyní, kdežto Večernice odnášela slunce do temnot a představovala prote nepřátelského ducha, sídlícího v podsvětí. Aby byla zachována moc Jitřenky, uspořádali Pěnyové každým čtvrtým rokem krutý rituál, při němž obětovali hvězdě zajatou dívku z nepřátelského kmene.

/pokračování/

x x x

S O U T Ě Ź S O U T Ě Ź S O U T Ě Ź
na pokračování na pokračování

ZNáte tramské písničky ? ! ?

asi ne, neboť na I. kole mi odepsal skerát HOULA..
...asi byle první kole moc těžký.....
II. kole snad bude lehčí, tak si pečkám ce tomu řeknete.....

II. kole

II. kole

1/...nápad, když přestal v boudě.....

2/...chtěl pít a splet sem si cestu.....

3/....ten kde má na bradě mlíko.....

4/....preč se čas na chvíli.....

5/....ještě dneska patnáct let ti.....

x x x x x x

Tak tady te máte a vašim úkolem je uhodnout o které písničky se jedná.....

Odpovědi pište na adresu redakce.

A jestli nemáte velkou sklerózu, tak pošlete výsledky I. kola.....

A H O J

..... Shorkyho píseň

1. Proud řeky hřmí a unáší mne dál dál dál
 neuvídím víc voči tvý, čert aby te vzal
- R. /: Dálka mna léká jsem tulák a musím jít
 už nikdy nespátím v tvejch očích známej třpyt:
2. Zůstať jsem chtěl u dívky svý
 chtěl jsem si ji vzít
 vězněm jsem byl, těch čtyřech stěn
 nemůžu tak žít.
- R.
3. Proud řeky hřmí a unáší mna dál dál dál
 zas volnej jsem volnej jako pták
 ce mi zaspíval.

1951. 12. 15. 10.00

1. číslo - 1. vydání - 1. číslo

Cena nevyčísitelná

PATISK DOKÁZÁN ! ! !

Nerozšiřuje PNS